

✧ Základní verš

„*Jsmo totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona.*“ (Ř 3:28)

V této lekci se dostáváme ke klíčovému tématu Listu Římanům – k ospravedlnění z víry. Jde o nejvýznamnější pravdu, s níž přišla protestantská reformace. V prostředí katolické církve od té doby došlo k řadě diskuzí a určitým posunům v pohledu na ospravedlnění. Nicméně papežská bula Exsurge Domine, ve které roku 1520 papež Lev X. odsoudil Luthera a jeho učení, zůstává i nadále platnou. Luther tuto bulu označil za dílo antikrista a její kopii ještě v témže roce veřejně spálil. Ospravedlnění z víry bylo pro Luthera tématem, v němž nebyl ochoten dělat ústupky. Za žádnou cenu.

Výraz „ospravedlnění“ je původně právníký pojem. Ten, kdo porušil zákon, přichází před soudce. Na základě jasných důkazů je za svůj přestupek odsouzen. Na scéně se však objeví někdo, kdo je ochoten vzít vinu a trest onoho zločince na sebe. Pokud zločince tuto nabídku přijme, stojí před soudcem jako ten, kdo se nikdy ničeho nedopustil. Zastoupit odsouzeného však může jen ten, kdo se sám žádného přestupku nebo zločinu nedopustil, protože jinak by musel být odsouzen za svůj vlastní čin.

Nikdo přitom netvrdí, že viník je nevinný. Soudní líčení totiž probíhá právě kvůli jeho přestupku. Je tu však dobrá zpráva – jeho vina je mu odpuštěna.

V kontextu plánu spasení je každý z nás takovým zločincem. Jedině Ježíš se může postavit na naše místo a vzít trest za naši vinu na sebe. Jeho „výpis z rejstříku trestů“ je totiž naprosto čistý. Jeho spravedlnost může nahradit naši nespravedlnost. Můžeme být před Bohem ospravedlněni – ne díky svým schopnostem, ale jedine díky Ježíši, kterého se budeme vírou držet. Bez ohledu na naši minulost tak můžeme obstát před Soudcem celého vesmíru.

To je nejlepší zpráva, jakou můžeme uslyšet!

✧ Týden ve zkratce:

- Skutky zákona (Ř 3,19,20)
- Boží spravedlnost (Ř 3,21,22)
- Jeho milost (Ř 3,22–24)
- Kristovou spravedlnost (Ř 3,25–27)
- Bez skutků zákona (Ř 3,28)
- Podněty k zamyšlení

NE 22. října – Skutky zákona (Ř 3,19,20)

Ř 3:19,20 „¹⁹Víme, že co zákon říká, říká těm, kdo jsou pod zákonem, aby byla umlčena každá ústa a aby celý svět byl před Bohem usvědčen z viny. ²⁰Vždyť ze skutků zákona ‚nebude před ním nikdo ospravedlněn‘, neboť ze zákona pochází poznání hříchu.“

PO 23. října – Boží spravedlnost (Ř 3,21,22)

Ř 3:21,22a „²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří.“

ÚT 24. října – Jeho milost (Ř 3,22–24)

Ř 3:22b-24 „²²Není totiž rozdílu: ²³všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴Jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši.“

ST 25. října – Kristovou spravedlností (Ř 3,25–27)

Ř 3:25-27 „²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zřejmé, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. ²⁷Kde zůstala chloubá? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry.“

Žd 9:5 „Nad ní byli cherubové Boží slávy, kteří zastíňovali slitovnici. O tom teď není třeba dopodrobna mluvit.“

1K 15:3 „Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem.“

ČT 26. října – Bez skutků zákona (Ř 3,28)

Ř 3:28 „*Jsmo totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona.*“

Mt 19:17 „On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!“

Ř 2:13 „Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní.“

Jk 2:10,11 „¹⁰ Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem. ¹¹ Vždyť ten, kdo řekl: ‚Nezcižoložíš,‘ řekl také: ‚Nezabiješ.‘ Jestliže necizoložíš, ale zabiješ, přestupuješ zákon.“

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

PÁ 27. října – Podněty k zamyšlení

„Místo naší povahy se bude počítat Kristův charakter. Bůh s námi bude jednat, jako kdybychom nikdy neudělali nic špatného.“ (SC 62; CVP 64)

„Milost je nezasloužená přízeň. Andělé, kteří nikdy nepoznali, co je hřích, nevědí, co znamená dostat milost. Naše hříšnost přímo volá po milosti od milosrdného Boha.“ (ISM 331.332)

„Zákon nás nemůže zbavit trestu za hřích. Naopak, obviňuje nás za všechny naše hříchy. Kristus slíbil odpuštění všem, kteří se kají a věří v jeho milosrdenství. Bůh nabízí svou lásku těm, kteří ve víře litují svého provinění. Punc hříchu může být z duše vymazán pouze krví smířující oběti... Toho, který byl roven Otcí. Kristovo dílo – jeho život, ponížení, smrt a přímělná služba za ztracené – svědčí o velikosti zákona a vede nás k tomu, abychom ho měli v úctě.“ (ISM 371)

„Když apoštol říká, že jsme ospravedlněni bez skutků zákona, nemluví o skutečích víry a milosti, protože ten, kdo koná takové skutky, nevěří, že je na jejich základě ospravedlněn. Když křesťan koná skutky víry, usiluje o ospravedlnění vírou. Co má tedy apoštol na mysli pod skutky zákona? Jsou to skutky, ve kterých se projevuje naše samospravedlnost, jako bychom konáním těchto skutků mohli být ospravedlněni – dostali spravedlnost na základě vlastních skutků. Jinými slovy, takoví věřící sice konají dobré skutky, ale nejde jim o dosažení spravedlnosti, ale hlavně o snahu chlubit se tím, že dosáhli spravedlnosti na základě vlastních skutků.“ (LUTHER, Martin. Commentary on Romans, str. 80)

Otázky k rozhovoru

1. Znovu si přečtete biblický text (Ř 3,19–28). Pokuste se shrnout jeho obsah vlastními slovy. O svou „parafrázi“ biblického textu se podělte ve třídě.

2. Přečtete si uvedený citát z komentáře Martina Luthera. Proč byly pro něj tyto myšlenky tak důležité? V čem jsou jeho slova důležitá i pro nás dnes?

